

Пенчо Славейков

Плакала е горчиво нощта...

Плакала е горчиво нощта,
плакала е мълком сирота,
че за нея белий ден нехае,
че не иска той дори да знае
туй що мъчи нейното сърце
и каква й скръб тъми лице!...

И когато сипна пак зората –
от сълзите на нощта земята
бе покрита с бисерна роса;
и во всяка капчица-сълза
се огледва белий ден сияен –
и усмихнат мина пак нехаен.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6526>]